

Culte a les pedres #2

La recuperació de la Capçalera del Circ / Tàrraco versus Tarragona. Un fals dilema / Arqueologia romana: de la recerca al planejament urbà / La integració de les restes arqueològiques en l'arquitectura / El monestir de Poblet: actuacions recents i futures / El mobiliario del Gobierno Civil de Tarragona / Sobre el proyecto de Nueva Hospedería en el monasterio de Poblet / Concurs d'edifici d'equipaments a Montblanc / La muralla de Montblanc / Foster visto desde el archivo del COAA / Reus fes goig, una reflexió estètica / Chillida 1956

Són realment antagoniques l'arqueologia i la ciutat moderna? Quins són els límits per la recuperació de les restes arqueològiques? L'honestetat constructiva és el millor recurs per a les intervencions al patrimoni arquitectònic? Patrimoni i progrés; conflicte de sensibilitats o d'interessos?.

De fet, les respostes a aquestes qüestions potser no les trobarem en aquesta revista, però sí que hi trobarem opinions molt autoritzades que, de ben segur, ens ajudaran a posicionar-nos davant una realitat molt estesa a la nostra demarcació. La riquesa del nostre patrimoni històric, edificat i subjacent, exigeix l'adopció de criteris clars d'intervenció i conservació. Paral·lelament, la contínua evolució de les nostres ciutats implica també una revisió acurada d'aquests criteris. En aquest sentit, les línies d'actuació actuals vers els nous jaciments –monumentalitat de les restes, significació científica i operativitat d'un projecte de museïtzació– deixen a banda altres consideracions que afecten la gestió urbanística i per tant potencialment polèmiques.

No oblidem que gran part dels edificis històrics són considerats símbols per a la nostra cultura i identitat; per tant, qualsevol actuació implica garantir un rigor sistemàtic en els procediments per tal de no interferir erròniament en la contemplació final, tenint en compte que irremediablement totes les intervencions formen part de la història de l'edifici.

La comprensió d'aquesta matèria s'ha d'entendre com un problema arquitectònic en la seva concepció, però que es nodreix d'altres disciplines més properes a l'anàlisi històric, metodològic i de procediment. Com a rerafons, i tal com va dir Cesare Brandi: «la restauració és bona només per l'època que la justifica i pot ser nefasta per la següent».

Juan Manuel Zaguirre, director d'AT